

IZVOARELE SARATE DIN ZONA BLAJULUI

*Prof. IOAN LAȚIU
Colegiul Național "I.M. Klein", Blaj*

Limitele regiunii

Pentru a delimita o regiune in primul rand trebuie sa avem in vedere acele trasaturi care confera spatiul respectiv, caractere proprii in modul de organizare sociogeosintetica.

Zona Blajului este cuprinsa intr-o unitate bine structurata in Depresiunea Transilvanie, respectiv Podisul Transilvaniei, este o zona de contact intre Dealurile Tarnavei Mici la nord, studiate de Nicolae Josan si Podisul Secaselor la sud studiate de Mircea Buza si Mircea Stroia. Este situata la confluenta a doua culoare ce separa Tarnava Mare si Tarnava Mica cu un relief predominant deluros alcătuit din culmi prelungi si domoale cu varfuri cuprinse intre 450 – 550 m (Dealul Parva 472 m, Dealul Craitei 467 m, Gruia Podului 506 m si Dealul Soimus 526 m).

Cunoasterea acestei zone este destul de redusa sub aspect geomorfologic, dar geologic este bine cercetata datorita zacamintelor de gaz metan studiate de Marcel Adrian Piteu in lucrarea „Geologia zacamintelor de gaze naturale si geologie de santier”. Cu privire la Depresiunea Transilvanie in anul 1970 o lucrare semnata de D.Ciupagea, M. Pauca si Tr. Ichim, prezinta rezultatele cercetarilor geologice pana atunci care aduc noi date permitand elaborarea unor ipoteze privind tectonica fundamentalului, a depozitelor pretoriene, cutarrii sarii si rolul ei in formarea domurilor gazeifere.

Cercetarile mai noi pun in evidenta faptul ca formațiunile mezozoice din fundument nu sunt orizontale ci cutate sub forma unor cufe – solzi diverse de la nord catre sud-est, uneori de amplioarea unor panze de sarij. Una din cele trei trepte care se succed la nord – vest catre sud – est, a fost pusa in evidenta pe aliniamentul Blaj-Pogacea, cu cristalinul situat la adancimi foarte mari. Aceste trepte ridicate sunt separate de arii de scufundare, grosimea mare a sedimentelor fiind explicata de M.Ilie, prin caracterul de subsidenta al

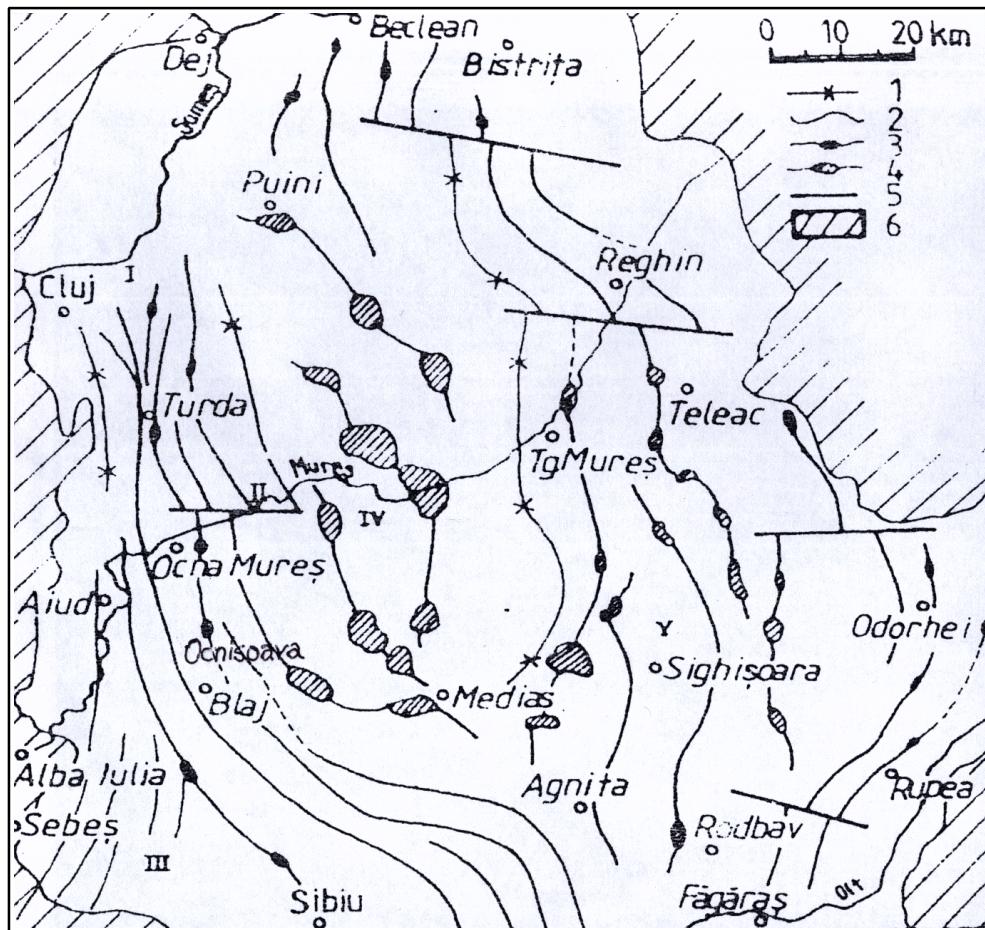
zonei sedimentate.

Depozitele ce acopera fundumentul cristalin apartin mai multor cicluri de sedimentare cele mai semnificative fiind ciclurile: paleogen, burdigolian si helvetian, ultimul interceptat in sondele de la Sanmiclaus. Dar cu importanta deosebita in evolutia Depresiunii Transilvanie prin natura sedimentelor depuse un rol foarte important 1-a jucat sarea, un rol deosebit in tectonica depozitelor de deasupra ei si prin miscarile din fazele stirica si moldavica din ciclul baderian-samartian.

Semnificative sunt formațiunile tectonice ce se intalnesc in axul Ocnisoara –Blaj, fiind formate dintr-un complex de marne stratificate cu intercalatii de gresii la Blaj si dintr-un complex de marne, gresii tufuri si nisipuri la Ocnisoara. Ottagianul se pastreaza in aceasta regiune pe aliniamentul Ocnisoara-Blaj si este intalnit pe malul Tarnavei Mici la Petrisat unde este format din marne in care s-a intercalat cu tuful Ghiris.

Prezenta acestuia, a stratiilor de gresii si pozitia transvensala a anticinalului Ocnisoara - Blaj, fata de cursul Tarnavei Mici explica ingustarea valii acestui rau mai ales la nivelul luncilor inferioare. Se poate retine ca in apropiere de Tiur-Blaj s-a constatat prezenta gipsului cu grosimi de 1,5 – 2,5 m, dar si cateva izvoare de apa sarata in apropiere de Blaj (Petrisat la 1 km distanta de confluenta Tarnavelor, in amonte pe Tarnava Mica).

Legatura dintre zacamintele de hidrocarburi si diapirismul sarii este de natura mecanica, samburii de sare au contribuit la formarea capcanelor prin formarea cutelor anticlinale mai mult sau mai putin compartimentate fie prin formarea ecranelor pe flancurile cutelor anticlinale strapunse de sare. Aceste strate se prezinta in ansamblu ca o bordura necutata sau slab cutata. Prin aceasta zona cufe sunt dispuse pe directia Ocna Mures-Ocnisoara-Nerchesea-Lueta-Praid-Sovata-Beclean-Dej (Fig. 1).

Dupa: M.D. Ilie -1975

Fig.1. Model tectonic al Depresiunii Transilvaniei
1-sinclinal, 2-anticlinal, 3- masiv diapir de sare, 4-domuri, 5-falie, 6-fundament

Primele lucrari geologice asupra Bazinului Transilvaniei au presupus ca aceasta reprezinta o regiune de sedimente liniștită, mai mult sau mai puțin orizontală sau în forma de bazin și că numai în jurul ivirilor de sare erau cunoscute strate mai cunoscute atribuite în general masivelor de sare. Lucrările de foraj de mai tarziu au pus în evidență sarii tectonice depozitele miocene superioare și pliocene din acoperis.

D. Giupagea, M. Pauca, Tr. Ichim (1970) arată că există o strânsă legătură între depozitele de deasupra stratului de sare și aceasta legătură cauzată de factorii care au contribuit la diapirismul sarii.

Tectonica sarii din această zonă este definită prin procesele legate de deplasările maselor de sare găsești în scoarta pamantului conditionate de greutatea neuniformă a rocilor care acoperă complexele saline sedimentare stratificate. Deplasarea sarii se explică prin faptul că greutatea specifică (2,15) este mai ușoară decât rocile care acoperă stratele de sare care au greutatea specifică cuprinsă între 2,3 – 2,4. Ea posede proprietăți plastice, se deplasează în sectoare mai puțin încărcate producându-se acolo ingrosarea stratelor de sare (anticlinale sau branhianticlinale).

Migrarea sarii dinspre areale cu presiuni

mari (grosime mare a sedimentelor) spre areale cu presiuni mai mici determina aparitia in complexul de deasupra sarii a unor capcane naturale. Sarea gema face parte din rocile de precipitatie chimica, in general sunt alcatuite dintr-un singur mineral formand asa numitele roci monominerale. De remarcat este faptul ca unul dintre cele mai importante izvoare de apa sarata din aceasta zona este la Ocnisoara si are o concentratie foarte mare a salinitatii ajungand la 1770 mg/l si o turbiditate de 27 la suprafata, 44 la adancimea de 1 m si 48 la adancimea de 2 m in putul colector situat in partea de sud a acestei

obarsii. Ph-ul este redus sub 4,5, aceste probe au fost verificate in cadrul S.C. APA – C.T.T.A Blaj.

Izvoarele de apa sarate de la Ocnisoara sunt grupate in partea de sud a localitatii, dar de remarcat sunt izvoarele de apa dulce care dreneaza obarsia amestecandu-se cu apa din izvoarele sarate reducandu-le salinitatea si turbitatea si marindu-i Ph-ul in aval. (Fig.2)

In partea de vest a acestei obarsii mai exista cateva izvoare de apa sarata (Fig.3), dar cu un debit mai mic , in perioada seccetei acestea dispar ramanand la suprafata cristalele de sare.

Fig.2. Izvor care drenează obârșia

Fig.3. Izvoarele din vestul obârșiei

Turbiditatea apei o putem identifica cu ochiul liber comparand-o cu apa dulce din fig. 4, care reprezinta un izvor de apa sarata de la Petrisat mentionat anterior dar cu un grad de salinitate mai redus decat la Ocnisoara deoarece izvorul este situat in albia majora a raului unde este permanent inundat de aluviumile Tarnavei Mici.

Explorarea apei sarate de la Ocnisoara: stand de vorba cu oamenii din localitate si din localitatile vecine am dedus ca in mare parte toti locuitorii folosesc apa sarata pentru consum (prepararea hranei), dar in cantitati mai mari este folosita la prepararea (branzei telemea). Apa sarata este exploataata de locuitorii din Ocnisoara, Iclod, Petrisat, Burcedea, Asinip, Biia si chiar Blaj, folosind-o pentru conservarea carni si a grasimilor animale. Stratul superior celui de sare are in compositie oxid de fier, respectiv cel din

partea de sud deoarece sarea rezultata in urma fierberii apei are culoare rosiatica, iar cel din partea de vest a obarsiei are un strat argilos cenusiu si poate fi identificata prin culoarea sarii rezultata.

Din cauza marii concentratii de saruri, in zilele dogoritoare de vara evaporatia devine intensa, iar sarea cristalizata la suprafata formeaza cristale ca o panza de diamante scliptoare in bataia razelor soarelui. In apropierea izvoarelor tot in urma evaporarii apei din sol sarurile se depun sub forma de cristale fine, ca o pudra pe suprafata pamantului.

La aceste conditii climaterice locale s-a adaptat cu prisosinta binecunoscuta planta iubitoare de saruri Salicornia Herbacea.

In jur plutesc miroslu puternic de namol sarat, de aer umed incarcat de saruri mai ales seara cand bate vantul.

Datorita marii concentratii in sare a acestui namol de la Ocnisoara putem spune ca are o importanta terapeutica deosebita si poate fi fructificata.

Fig.4. Izvorul de la Petrisat

Aceasta zona reprezinta un rezervor terapeutic pe care se poate baza intemeierea aici a unei statiuni balneare de interes national.

Fig.5. Exploatera apei sărate

Bibliografie selectivă

1. ARINEI, S. 1979, *Teritoriul Romaniei si tectonica placilor*, Ed. Stiintifica si Enciclopedica, Bucuresti.
2. BOTEZATU, R. 1982, Modele geofizice ale alcatuirii geologice a Romaniei, Editura Academiei, Bucuresti.
3. BUZA, M. 1997, *Culoarul Tarnavei intre Blaj si Mihalt. Observatii Geomorfologice*.
4. CATA, V., 1966, *Cercetari geologice in regiunea Sanmiclaus-Ocnisoara*
5. CIUPAGEA D., PAUCA M., ICHIM TR., 1970, *Geologia Depresiunii Transilvaniei*, Editura Academiei Bucuresti.
6. DAVID M., 1949, *Geneza, evolutia si aspectele de relief ale Podisului Transilvaniei*, Revista st., „V.Adomachii”, vol. XXXV.
7. IGNAT, I. - S.C. APA C.T.T.A BLAJ – Verificarea compozitiei chimice.
8. IRIMUS I.A., 1993, *Raporturi morfostructurale-morfosculpturale in perimetru Domul Copsa Mica*, Studia Univ. Babes Bolyai, Ser.gr.
9. IRIMUS I.A., 1998, *Relieful pe domuri si cute diapire din Depresiunea Transilvaniei*, Editura Presa Universitara Clujana.
10. JOSAN N., 1979, *Dealurile Tarnavei Mici. Studiul geomorfologic*, Editura Academiei Bucuresti.
11. LATIU, I., 2002, *Valea Tarnavei Mici intre Tarnaveni si Blaj*, Studiu Geomorfologic, Lucrare de licenta sustinuta la Univ. Babes Bolyai, Facultatea de Geografie.
12. LATIU I., 2005, *Procesele de meteorizatie in valea Tarnavei Mici sectorul Tarnaveni – Blaj* (Simpozionul de geografie).
13. LUDUŞAN, N., DIMEN, L. *Geografia județului Alba*, Ed. Aeternitas, Alba Iulia, 2006
14. PITEIU, M.A., *Geologia zacamintelor de gaze naturale si geologie de șantier*, Universitatea Lucian Blaga Sibiu, sectia de Exploatare si valorificare a gazelor naturale.